

Komentarz do pracy: „Efektywność specjalizacji w chirurgii onkologicznej”

W ostatnim okresie dyskutuje się dużo, także na łamach *Nowotworów Journal of Oncology*, na temat specjalizacji z chirurgii onkologicznej, zwłaszcza w aspekcie uznania jej przez prawo unijne. Chirurgia onkologiczna jest specjalizacją wyjątkowo złożoną, łączącą głęboką wiedzę z zakresu chirurgii ogólnej, onkologii ogólnej, radioterapii oraz nauk podstawowych, takich jak biologia nowotworów i histopatologia, biologia molekularna czy genetyka. Decyzja o podjęciu operacji chorego na nowotwór wynika z wszechstronnej analizy i kompleksowych przemyśleń chirurga onkologa, który, będąc odpowiedzialnym za zdrowie i życie pacjenta, podejmuje działania, których celem jest zminimalizowanie ryzyka nawrotu choroby. Szybki rozwój w naukach podstawowych sprawia, że niemal każdy rok przynosi nowe odkrycia w zakresie czynników prognostycznych i predykcyjnych, co w konsekwencji prowadzi do potrzeby ciągłego modyfikowania standardów postępowania, a co za tym idzie konieczności stałego kształcenia i doskonalenia własnych umiejętności. Specjalizacja w chirurgii nowotworów ma także swój wymiar ekonomiczny: tylko prawidłowo leczony chory ma szansę na to, aby jego powrót do normalnych, codziennych zajęć zawodowych i do normalnego życia społecznego był szybki, a koszty związane z leczeniem były jak najmniejsze.

Artykuł lek. Konrada Wrońskiego w pełni potwierdza tezę, że jedynie wąska specjalizacja daje takie możliwości, co sprawia, że chirurgia onkologiczna, jako specjalizacja, jest wielką zdobyczą polskiej medycyny.

Prof. dr hab. med. Arkadiusz Jeziorski

Prezes

Polskiego Towarzystwa

Chirurgii Onkologicznej